

jući i opozivajući dozvolu Pija X i propisujući uvjete potrebne da se dobije oprost.⁵

Ovaj porcijunkulski oprost, kao što se je mogao dobiti u svima franjevačkim crkvama, tako se je mogao dobiti i u svetištu Gospe od Zdravlja. On se je tu i dobivao još od početka. Ova prigoda privlačila je u svetište mnoštvo vjernika ne samo iz Splita, nego i cijele okolice, navlastito prije nego se je umnožio broj drugih oprosta i prije nego se je među vjernicima raširila česta sv. pričest. Porcijunkulski oprost i danas je jedna od prigoda, kad se vjernici posebno kupe i duhovno preporučaju u svetištu svoje Dobre Majke.

3. *Gospa od Ružarija*. — God. 1874 glasoviti odvjetnik Bartul Longo, da preporodi moralno i materijalno zapušteno mjestance Taverna di Valle u dolini Pompeja, pokrenuo je pobožnost Presv. Ružarija. Dvije godine kasnije tu je ustanovljena bratovština Presv. Ružarija, Majka je Božja počela dijeliti tolike milosti, da je pobožnost prema Gospi od Pompeja do malo prešla granice napuljskog kraljevstva i proširila se po svoj Italiji, Evropi, Aziji i Americi. Pobožnost Gospi od Pompeja tako se razvila, da je skoro bilo podignuto divno svetište, a 8. svibnja 1887 u nj je postavljena Gospina slika, popravljena g. 1879 od znamenitog slikara komendatora Maldarelli, okrunjena s prekrasnom krunom, blagoslovljenom od Pape Lava XIII, a urešenom sa 700 briljanata i smaragda.

Pod uplivom razvitka pobožnosti Presv. Ružarija i teškoća u kojima se nalazila Crkva, osobito nakon otimanja Papine države sa strane talijanske vlasti, Papa Lav XIII god. 1883 naredio je, da se u svima crkvama na svijetu kroz mjesec listopad moli treći dio Ružarija s Lauretanskim Litanijama za vrijeme Mise ili pred izloženim Svetotajstvom. Na 26 kolovoza 1886 isti je Papa naredio, da se ta pobožnost drži sve dok postoji ondašnje stanje.

Svetkovina Gospe od Ružarija slavila se je u svetištu Gospe od Zdravlja još prije god. 1770, i to kao zapovjedeni

⁵ Mocchegiani, *Collectio indulgentiarum*, s. 437—440; *Coronata P. M., O. M. Cap., Il Terz' Ordine Francescano*, Torino-Roma 1933, 428—431.